

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221210937
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7221210937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35815256, so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, zast. Nosko & Partners s.r.o., IČO: 36860107, so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D. - A., o zaplatenie 261,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 45Csp/95/2021-116 zo dňa 10.6.2022

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch č. II. a III.
- II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 241,24 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 156,14 Eur od 09.04.2021 do zaplatenia, 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 65,30 Eur od 17.06.2021 do zaplatenia, 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 10,50 Eur od 21.04.2021 do zaplatenia, 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 9,30 Eur od 15.06.2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti o zaplatenie 20,- Eur s príslušenstvom súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,68 % proti žalovanému.

2. Napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 9.12.2021 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 261,24 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 156,14 Eur od 09.04.2021 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 65,30 Eur od 17.06.2021 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 10,50 Eur od 21.04.2021 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 9,30 Eur od 15.06.2021 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 20,- Eur od 31.07.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca oprel svoj nárok o Zmluvu o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti zo dňa 07.07.2020 a Zmluvu o združenej dodávke elektriny 9600321237 pre odberateľov kategórie Domácnosť zo dňa 07.07.2020, ktorými sa zaviazal, že na odberné miesto E. F. X, D. - A., bude dodávať plyn a elektrinu z distribučnej sústavy, a žalovaný za takto riadne a včas poskytnuté dodávky plynu a elektriny bude uhrádzať žalobcom vyfakturované sumy. Žalobca ako dodávateľ plynu a elektrickej energie za poskytnuté plnenie vyhotovil a

zaslal žalovanému v súlade s ustanovenia zmluvy faktúry, neskôr upomienky, no bezúspešne. Žalovaný dlh neuhradil a dostal sa do omeškania.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1,2,4 písm. t/ OZ, § 488 OZ, § 489 OZ, § 491 ods. 1 OZ, § 26 ods. 1 zák.č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZE“), § 8 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 317/2007 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pri fungovaní trhu s elektrinou, § 47 ods. 1 ZE, § 18 ods. 1, 3,4 Nariadenia vlády SR č. 409/2007 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom, (ďalej len „Nariadenie“), § 517 ods. 1,2 OZ, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku titulom zaplatenia žalovanej sumy vo výške 241,24 eur s príslušenstvom, čo nemožno ale konštatovať vo zvyšnej časti o zaplatenie 20,- eur s príslušenstvom, keďže súd v tejto časti žalobu zamietol, nakoľko v zmysle predložených dokladov bolo zrejmé, že ide o súčet súm vyfakturovaných za zasielanie upomienok žalovanému v sume 10,- eur za upomienku, ktoré neboli zakotvené v spotrebiteľskej zmluve zo dňa 7.7.2022 a preto s ohľadom na výšku uvedených poplatkov sú tu pochybnosti, či uvedená výška poplatkov korešponduje s reálnymi nákladmi, ktoré v súvislosti s takýmto úkonom na strane žalobcu vznikajú dávajúc v tomto znení aj do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Bratislave 9Co/350/2012 zo dňa 22.5.2014.

4. O nároku náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,68 % (úspech žalobcu 92,34 % - úspech žalovaného 7,66 %).

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca, a to proti výrokom pod č. II. a III. Navrhoval, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Nesúhlasil so zamietnutím žaloby v časti o zaplatenie 20,- eur, a ku skúmaniu neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53a OZ uviedol, že súd nemohol vykonať prieskum neprijateľnosti akéhokoľvek zmluvného dojednania uvedeného v zmluve, keďže to vyplýva zo zák. č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach, z ktorého vyplýva pre žalobcu zákonná povinnosť predkladať návrh znenia obchodných podmienok úradu, ktorého povinnosťou je rozhodnúť o tom, či dané predložené obchodné podmienky nestavajú spotrebiteľa do nevýhodného postavenia oproti žalobcovi a či nie sú v rozpore s právnymi predpismi, a teda, či zohľadňujú požiadavky ustanovení právnych predpisov na úseku ochrany spotrebiteľa. K nároku na zaplatenie 20,- eur s príslušenstvom uviedol, že tento návrh vyplýva z faktúry č. 3130030759 a faktúry č. 3130030758 a predstavuje paušalizovanú náhradu nákladov spojených s doručovaním upomienky. Tento nárok priznáva žalobcovi úrad priamo v obchodných podmienkach s poukazom na cenník extrémnych služieb a výkonov, ktorý bol schválený rozhodnutím úradu č. 003/2018/P-OP zo dňa 14.5.2018, ktorý nadobudol účinnosť dňa 23.6.2018 a obchodné podmienky pre dodávku elektriny zase boli schválené rozhodnutím úradu č. 0010/2018/E-OP zo dňa 23.5.2018 nadobudnutím účinnosti dňa 8.7.2018 a preto nemožno súhlasiť s tvrdením súdu o tom, že ide o skrytú sankciu, pretože

- v čl. 2, ods. 2.3 zmluvy o združenej dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť je priamy odkaz na webovú stránku dodávateľa, kde je cenník externých služieb zverejnený a prístupný žalovanej,
- v čl. 3, ods. 3.3 zmluvy o združenej dodávke elektriny 9600321237 pre odberateľov kategórie domácnosť je priamy odkaz na webovú stránku dodávateľa, kde je cenník externých služieb zverejnený a prístupný žalovanej.

Žalovaná tak mala možnosť kedykoľvek sa oboznámiť s obchodnými podmienkami a cenníkom externých služieb, keďže boli zverejnené na webovej stránke žalobcu a uplatnený nárok vo výške 20,- eur vyplýva priamo zo schválených zmluvných podmienok, čím nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo má oporu aj v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/58/2019. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

7. Rozsudok vo výroku pod č. I., ktorým bolo žalobe vyhovené, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 1 a contrario CSP), a preto v tomto výroku nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1 a 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, nakoľko rozsudok v napadnutých výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania, je vecne správny, a preto odvolací súd rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, stotožňujúc sa zároveň aj s vecne správnymi a zákonnými dôvodmi rozsudku vzťahujúcimi sa k zamietavému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ako aj výroku o trovách konania (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu podľa § 34 CSP bol verejne vyhlásený dňa 14.9.2023 o 11:35 hod. v pojedn. miestnosti č. dv. 207/II.p., trakt D, po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP dňa 6.9.2023.

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po preskúmaní rozsudku v odvolaní napadnutej časti a predchádzajúceho konania z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní vo vzťahu k napadnutému výroku pod č. II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá o zaplatenie 20,- eur s príslušenstvom, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami i so spôsobom právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, ktoré považuje bez akýchkoľvek výhrad za úplné a vecne správne, a preto na ne v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP aj odkazuje. Preskúmanému rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, lebo súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z predložených dôkazov a prednesov strán vyplynuli a vyšli za konania najavo, v jeho hodnotení dôkazov nie je logický rozpor a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasl. CSP. Súdom prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia relevantných právnych predpisov, ktoré aj správne vyložil, pričom uviedol aj dostatočné, správne a presvedčivé dôvody svojho rozhodnutia a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán, ako i správny záver o nepreukázaní, resp. nedôvodnom uplatnení nároku v časti zaplatenia poplatkov za upomienky doručené žalovanej.

12. Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uvádza v odvolaní, preto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu), hodnotenia dôkazov a ani z hľadiska právneho posúdenia sporu súdom prvej inštancie v tej časti rozhodnutia, v ktorej bola žaloba žalobcu o zaplatenie poplatkov za opakované upomienky, ako nedôvodná zamietnutá.

13. Nakoľko odvolacie námietky žalobcu neumožňujú prijať iný záver, odvolací súd preto dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písmen f) a h) CSP v prejednávanej veci nie sú preukázané a neboli žalobcom v odvolaní dôvodne uplatnené.

14. Súdom prvej inštancie záväzkový právny vzťah strán, v ktorom žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a žalovaná nesporne v takomto postavení nevystupovala (§ 52 ods. 3 a 4 OZ), celkom správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa ust. § 52 a nasl. OZ, a preto správne aplikoval na zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanou, ktorý vystupovala v tomto právnom vzťahu v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľa, okrem osobitného zákona č. 656/2004 Z.z o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov aj všeobecnú občianskoprávnú úpravu (ust. § 52 a nasl. OZ), ako aj normy práva ES, ktoré celkom správne aj interpretoval.

15. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca podanú žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tak, že proti žalovanej uplatňuje nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté dodávky zemného plynu spolu s úrokmi z

omeškania (osobitne vyčíslenými z celej dlhovanej sumy) zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť uzatvorených so žalovanou dňa 7.7.2020, ukončeného zo strany žalobcu z dôvodu neplnenia povinností žalovanej, ktorý (nárok) vyplýva z pripojených jednotlivých faktúr označených číslom, dátumom, výškou fakturovanej sumy a dátumom splatnosti pohľadávky, predložených spolu so žalobou (viď. Bod 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalobca v žalobnom návrhu vyčíslil pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 261,24 eur istiny s príslušnými úrokmi z omeškania, pričom z odkazu na listinné dôkazy (faktúry, upomienky) k žalobe pripojené je zrejmé, že skutkovo v rámci žalovanej sumy uplatňoval tiež úhrady za poplatky za opakované upomienky.

16. Odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku i v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dodáva, že z ust. § 53 ods. 1 veta prvá a § 53 ods. 5 OZ o spotrebiteľskej neprijateľnosti zmluvných ustanovení o administratívnom poplatku za (opakované) upomienky a výzvy na zaplatenie pohľadávky, ktoré žalobca fakturoval žalovanej, zakazujú pod následkom neplatnosti v spotrebiteľských zmluvách uvádzať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Inak povedané, zmluvná voľnosť účastníkov spotrebiteľskej zmluvy je obmedzená aj tým, že nedovoleným, a teda neplatným, je tiež i dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v ich právnom postavení. Obvyklá argumentácia dodávateľov, že spotrebiteľ sa oboznámil so zmluvou, že si prečítal aj všeobecné obchodné podmienky, že podpisom s nimi vyjadril súhlas a súhlasil s každým takto upraveným inštitútom, povinnosťami na ňom viaznucimi, alebo jednoducho len preceňujúca význam v zmluve prejavenej vôle, či formálnu oddelenosť niektorého z dojednaní, opomína podľa odvolacieho súdu samotnú podstatu spotrebiteľskej ochrany spočívajúcu na premise, že spotrebiteľovi neprijateľné podmienky predovšetkým nemožno predkladať a pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzrozumený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne bez ohľadu na to, či a do akej miery sa spotrebiteľ tou ktorou podmienkou zaoberal. Takto je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné nazerať aj na ustanovenia spotrebiteľských zmlúv o administratívnych poplatkoch, ktoré dodávateľa jednostranne zakomponujú do všeobecných obchodných podmienok a cenníkov, vyžadujúce od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil sankcie v neprimeranej výške, ktoré neplnia funkciu peňažnej náhrady pre dodávateľa za riziko znášané v dôsledku neplnenia povinnosti spotrebiteľom, prípadne tiež dojednania o neprimeraných finančných nákladoch za administratívne úkony dodávateľa, ktoré reálne nemôžu mať základ v skutočných nákladoch dodávateľa, ako je tomu aj v prípade žalobcom fakturovaných poplatkov požadovaných od žalovanej za opakované upomienky v paušalizovaných sumách, ktoré bez akýchkoľvek pochybností prevyšujú bežné priame náklady upomínania a nie sú zahrnuté v cene za združenú dodávku plynu. Také zmluvné podmienky nepochybne predstavujú nad zákonný rozsah výrazný zásah do právneho postavenia spotrebiteľa, pretože nezanedbateľne zvyšujú jeho náklady v prípade omeškania s úhradou záväzku. Upomienka má informatívny charakter a musí byť veriteľom dobromyseľne uplatňovaná. Administratívne poplatky za vyhotovenie a zaslanie upomienok dohodnuté v paušalizovaných sumách, ktorá dokonca sa postupne zvyšujúce pri opakovanom upomínaní, ktoré prevyšujú skutočné náklady spojené s upomínaním dlžníka na úhradu svojho záväzku, ako také majú povahu zmluvnej pokuty (za porušenie povinnosti zaplatiť vyúčtovanú úhradu včas), a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu sú neprijateľné a taká zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ust. § 52 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 a 5 OZ.

17. Aj keď žalobca v podanom odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/58/2019, ktorý má potvrdzovať jeho argumentáciu o dôvodnosti uplatneného nároku titulom zasielaných upomienok vo výške 20,- eur s príslušenstvom ako aj o tom, že uplatnený nárok vyplýva priamo zo schválených zmluvných podmienok a preto jeho uplatnenie nepredstavuje v žiadnom prípade neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedené rozhodnutie súdu nepripojil s tým, že odvolací súd z občianskoprávneho registra zistil, že ide o staršie rozhodnutie ako rozhodnutie, z ktorého vychádza aj odvolací súd pri svojom rozhodnutí, t.j. z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 11CoCsp/47/2020-162 zo dňa 12.5.2021, a preto sa stotožňuje s argumentáciou a prijatým záverom v tomto rozhodnutí s tým, že zároveň dodáva, že aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku č.k. 11Co/108/2018-268 zo dňa 26.6.2019 uviedol, že „rovnako je potrebné nazerať i na ustanovenie o nákladoch spojených s prerušením dodávky a následným obnovením distribúcie a dodávky zemného plynu do odberného miesta, ktoré je odberateľ povinný nahradiť dodávateľovi v prípade omeškania s úhradou splatných záväzkov voči dodávateľovi, a to vo výške uvedenej v Cenníku externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu, vydávaným žalobcom. Ani ustanovenie o týchto nákladoch či

sankciách pri neplnení povinností odberateľom plynu podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vylúčiť z možnosti preskúmania spotrebiteľskej (ne)prijateľnosti v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ, keďže odplata za prerušenie a následné obnovenie dodávky zemného plynu z dôvodov neplnenia povinností odberateľa nie je súčasťou bežnej odplaty platenej odberateľom v rámci ceny zemného plynu a distribučných poplatkov (hlavného predmetu plnenia), je stanovovaná na základe individuálnej kalkulácie a uvedené výkony nepodliehajú cenovej regulácii podľa zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v platnom znení (k uvedenému pozri tiež bod 12.2.9 Prevádzkového poriadku spoločnosti SPP- distribúcia, a.s., so sídlom v Bratislave). V súvislosti s námietkami a argumentáciou žalobcu, že ÚRSO ako orgán štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví s celoslovenskou pôsobnosťou bol zákonom zmocnený na to, aby schvaľoval, a tým aj určoval OP žalobcu, ktoré sa aplikujú i na jeho zmluvný vzťah so žalovanou a že tento Úrad opakovane konštatoval, že OP žalobcu sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi - odvolací súd poukazuje na to, že v OP žalobcu schválených ÚRSO je upravené oprávnenie dodávateľa prostredníctvom prevádzkovateľa distribučnej siete SPP - distribúcia, a.s. na náklady odberateľa prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu z dôvodov neplnenia povinností na strane odberateľa, národný regulačný orgán - ÚRSO však neschvaľuje konkrétnu výšku odplaty za tieto služby či úkony, ktorú si žalobca určuje sám, a to s možnosťou jej jednostrannej zmeny. Úkon prerušenia dodávky plynu z dôvodu neplnenia povinností odberateľa nepochybne má povahu sankcie za nesplnenie záväzku spotrebiteľa (ust. § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), a preto náhrada nákladov s tým spojených by mala byť od spotrebiteľa požadovaná v primeranej výške, zodpovedajúcej skutočným a dodávateľom preukázateľne vynaloženým nákladom v súvislosti s týmito úkonmi a nemala by plniť funkciu „strašiaka“, ale predovšetkým má táto odplata plniť funkciu peňažnej náhrady pre dodávateľa za riziko, ktoré znáša v dôsledku nesplnenia povinností odberateľom, príp. za vzniknutú škodu. „Rovnako ako aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 24Co/96/2017 z 29.5.2018 konštatuje, že „ že súdnu ochranu nepoživajú také ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré jednostranne zakomponujú do všeobecných obchodných alebo iných podmienok neprimerané finančné vyjadrenie nákladov dodávateľa za administratívne úkony, ktoré reálne nemôžu mať základ v skutočných nákladoch dodávateľa ako to je v prípade poplatkov za doručenie výziev a taktiež fakturovaná suma za administratívne prerušenie dodávky zemného plynu spĺňa z pohľadu odvolacieho súdu rovnaké kritériá, preto odvolací súd považoval za dôvodné napadnutý rozsudok v zamietavej časti potvrdiť. Pri preukázaní nákladov spojených s prerušením dodávky plynu, z obsahu spisového materiálu nevyplývajú žiadne dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobcu o objednaní tejto služby externým dodávateľom. Dôkazná povinnosť zaťažuje žalobcu v spore a pokiaľ ju tento nepreukázal, nemôže byť úspešný. Súd prvej inštancie preto vec správne právne posúdil“.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v závislom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

19. O nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobca vzhľadom na svoj neúspech v odvolacom konaní nemá právo na náhradu trov a procesne úspešnej žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní preukázateľne nevznikli, a preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený

sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP), môže ho podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).